

Σκληρό να «κλωτσάς» του Αναμάρτητο! (Αρχιμ. Δανιήλ Αεράκης)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : 30 Μαρτίου, 2018

Στήν έφημερίδα «Καθημερινή» (7 Μαρτ. 2018) δημοσιεύθηκε άρθρο μέ τίτλο «Σαράντα χρόνια προπηλακισμοί». Πρόκειται γιά ένα χρονικό τών δημοσίων «προπηλακισμών» τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διά μέσου τοῦ κινηματογράφου καί τοῦ θεάτρου. Ἀπαριθμεῖ τά θεατρικά καί κινηματογραφικά (καί τώρα ἀναπαραγόμενα ψηφιακῶς!) ἔργα, ὅπου ἡ πιό βρώμικη λάσπη αἰσχύροτης καί ἀνηθικότητας ρίχνεται πάνω στό πρόσωπο τοῦ Ἀναμαρτήτου Κυρίου μας!

Ποιός προπηλακίζει ποιόν; Τό νά προπηλακίξης τόν Χριστό, τόν Θεάνθρωπο, θεωρεῖται «ἐλευθερία τῆς τέχνης καί τῆς ἔκφρασης»! Ἐν ὀνόματι, φαίνεται, αὐτῆς τῆς «ἐλευθερίας» προπηλακίζουν πρὸς τόν Γολγοθᾶ καί στό Γολγοθᾶ τόν Κύριο τῆς δόξης!

Τό νά διαμαρτύρεσαι (καί ζωηρά) γιά τόν προπηλακισμό τοῦ Χριστοῦ, γιά τόν διασυρμό τοῦ ἀναμαρτήτου Προσώπου Του, αὐτό κατά τήν κυρία ἀρθρογράφο εἶναι... «προπηλακισμός»! Ἐλεύθερα μπορεῖς νά «κλωτσᾶς» τόν Χριστό! Ἀπαγορεύεται ὁμως νά Τόν ὁμολογῆς καί νά Τόν ἀγαπᾶς!

Κατ' εὐφημισμὸν, λοιπόν, ἡ ἀγάπη στόν Ἰησοῦ καλεῖται «προπηλακισμός»! Καί ἡ διαμαρτυρία γιά τή βλασφημία τοῦ Προσώπου Του καλεῖται... φθόνος! Ἔτσι τελειώνει τό ἄρθρο: «Ἄραγε πόσο ἀκόμα νά βρίσκει ἀνταπόκριση τό “φθονεῖτε ἀλλήλους”;»! Βουτᾶνε στή λάσπη τοῦ κτηνώδους «εἶναι» καί τήν πετοῦν πάνω στό πρόσωπο τοῦ ἀμώμου Χριστοῦ! Βιώνουν τήν ἀκολασία, δέν θέλουν νά τήν ἐγκαταλείψουν γιά νά λυτρωθοῦν, καί ἔχουν τή βλάσφημη ἀναισχυντία νά παρουσιάζουν ὡς (Κύριε, συγχώρεσέ μας!) ἀκόλαστο τόν ἀπαστράπτοντα Ἥλιο τῆς Ἀναμαρτησίας! Ἡ διαστροφή στό ἔσχατο σημεῖο της! Χοῖροι ποδοπατοῦν τά διαμάντια! Προσάπτουν σε ἀγνά πρόσωπα αἰσχύροτες καί ἀλητεῖες! Ἀμαυρώνουν τό λευκό μητρώο τῆς ἀγνότερης Ὑπάρξεως. Στηρίζονται στή γνωστή μέθοδο τοῦ ψιθυρισμοῦ: «Λέγε, λέγε, κάτι θά μείνη»!

Τό νά λές τό βόρβορο «βόρβορο», εἶναι... «φθόνος»! Τό νά ὁμολογῆς τόν Χριστό εἶναι... «φθόνος»! Τό νά διαμαρτύρεσαι γιά τή φρικτή βλασφημία τοῦ ἀχράντου Προσώπου Του εἶναι... «φθόνος»!

Ὅταν ἡ χυδαιότητα καί ἡ βρωμερή λάσπη ἐκσφενδονίζονται στό δικό μας πρόσωπο, τότε καί ὑπομένουμε καί ἀγαπᾶμε. Τότε ἰσχύει ὄχι μόνο τό «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους»

(Ίωάν. ιγ´ 34), αλλά και τό «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν» (Ματθ. ε´ 44). Τότε ἰσχύει καί τό «λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν» (Α´ Κορ. δ´ 12).

Ὅταν ὁμως βλασφημούμενο εἶναι τό Πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος τοῦ κόσμου, τότε, ἂν ἀνεχώμεθα, ἐνεχόμεθα. Τότε ἰσχύει τό «ὅποιος μέ ὁμολογήσῃ μπροστά στοὺς ἀνθρώπους, θά τόν ἀναγνωρίσω καί ἐγώ μπροστά στόν Πατέρα μου τόν οὐράνιο» (Ματθ. ε´ 22).

Στήν πρώτη περίπτωσι ἡ ἀγάπη γίνεται συγγνώμη. Στή δεύτερη γίνεται μαρτυρία καί διαμαρτυρία. Στήν πρώτη περίπτωσι εἵμαστε μακάριοι (Ματθ. ε´ 11), ὅταν συγχωροῦμε ὅσους μᾶς ὀνειδίζουν. Στή δεύτερη περίπτωσι (πού ἀφορᾶ στό Πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας) εἵμαστε προδότες, ὅταν ἀνεχώμαστε τή δημόσια προσβολή τοῦ Ἀναμαρτήτου Σωτῆρος μας.

(Πηγὴ: christianvivliografia.wordpress.com)